

ΘΕΣΣΑΛΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΠΑΖΑΡΑΚΙ ΤΗΣ ΝΕΥΡΟΠΟΛΗΣ

ΤΟΥ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΤΣΙΤΣΑ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ
ΔΑΣΟΝ

Διό διέρεε κρυπτούσε κάθις
γρόνο τό υπαιθρίο πανέκρουσ-
στά Ευνιάμερη τής Ηπανχίας
στις 23 Απριλίου και 24 Αυγού-
στου, την Νεθρόπολη. Γνώταν
στή Βέση, Ασπρα Λιθάρια, στή

Β.Α. ἀκρη τῆς ωπέρωντης ορεινής πεδίας, πού τῇ διαχρήζει από Β. πρός Νότο ο Νερόπολιτης ή Μέγδος, πού οι γειτνίαι τὸν ἐλεγχον από παρὴ γηγη, «Μέγχε». Όνομα καὶ πρόσι μικ Μέγχε. Είναι ο μεγαλύτερος παραπόταμος τοῦ Αχελώου, πού καὶ τεξθεύνεται κατά τὸ νοτιά, σκιζεῖ τὰ βουνά τῶν Αγραφῶν ἐπὶ τὸ «κύφο» καὶ τὴν Κουφάλα, χωρίζει στὴ συμέχεια τοὺς παλαιούς δήμους Αγραίων - Καρπενησίου καὶ επάνωρ τῆς Τριχωνίδες επρίει: αριστερά τὴς ουθῆ γηγη, καλιπτεται: — για κυτό πήρε τὸνομας Κηφισός καὶ τὰ γειτονικά γιωριά Δήμιος Ηλεκτραπούλιων — γιά νά ενοθεί πιό πέρα (μικρή μὲ τὸν Αγραφῶντα) μὲ τὸν Αχελώο σέ καινὴ μιξη, διόπου σήμερες η τε γηγη λίμην Κρεμπετῶν.

Γ: οὐτός γι περισσή χωτή ανα
μάστηκε Τριπόταξ. Κεριπύλος
τό επίσημο λοιπόν ὄνομα τοῦ
Μέγαροῦ, δημιούργος γράφουν αἱ
παλαιοὶ χάρτες. Αστοχα γη ΔΕΗ
τὸν ανθρώπου Τυρωπόν καὶ τὴν
σημιερινή λίμνη του «Λίμνη Τυρ
ωπεύ» πού ταξιδιώσει στὸν Α
ζελώσ.

Δεκάδες γυμνιών από την Αγρινίου και την Θεσσαλία καυστικώντων στο Ηλείαν. Οταν αργότερα οχθίστρωθηκε το Νέο Ημερολόγιο, το παξιμάδι, γάλα νάρη μετακυνθήθηκε εποχής ακόμα, για νότην διά της οποίας τού Σεπτέμβριον. Μεταπολεμικά πολύ άλλαξε ριζές κάτιον ο ρυθμός της ζωής στον τόπο μιας και τάχισας μιας θρησκείας, γάθηκεν και τάχισας μπορεί παγκύρια. Το παξιμάδι της Νεθρόπολης είχε πρόσθιες κατατεργεμό. Εκτοπίστηκε από τα νερά της λίμνης κι έγινε γιαλός. Οι ντόπιοι την ονόμαζαν «Λίμνη Ηλείας», γιατί σειριγμένος Σεπτεμβρίος πού κατάγεται από τούτα τάχισα παραλίες γυμνιών, ήταν ο πρώτος πορφυρικιστικός κι επέδειξε την κτέλειαν χωτού του παραγωγικού έργου. Ο ίδιος είχε κάνει και την πρώτη τοπογραφική ποτένπωση, της Νεθρόπολης πρεπενήγματα τόσα χρόνια. Έτσι παλιά πεδιάδα και τόπος παξιμάδης της έγινεν μιακρυνή ανάμεσα σε θέση. Ήδη δύοσα μιά από την παραγωγή της παραγγελίας δημιούργησε το γνωρισμένο παξιμάδι μου γρόνια, στήνη εποχή ήτης κατηγορίας του.

· Όλο τό πιζάρι: είναι ἐ^π
μισχικό υπό λογής — λογ
πρόσωπα τεκνήρια ^{πά}τών πρω^τ
μικτευτάδων. Τιχνήρια — ε^π
πορικά μὲν εγχώρια μέθαψιτ
τούτα, γκρέζες, ντρίπτικα με^τ
κτί διπλόδυφαρδα, σκοτειά, φ^ρ
δρες, κλατεξάδες, θηρικές
κλπ. Άλλα τσαντήρια — φ^ρ
κατζίδικα μ' ἐνα ψηρό πρω^τ
τάκια φυτικεσφά και παιδικά^τ
παγνίδια: δραγκιάκια, αλυρά^τ
τοξε, σουγιαζάκια, πιστολάκια
ρολογάκια ψεύτικα, ειγινάκια
θροτζιλίδια, τρομπέτες — δ^ε
από γριμικά: στούρη τενεκέδες

φιλογέρες, πιπίγκια μὲν φύσικες τόπες... Μέδω γίνεται: η ζεισή ληση τῶν πιταρίκιων πού καταθέλιουν τις δεκαρίτισες υπό τά καλάντα καὶ τὰ δώρα τῆς χρυνάς

νοστιμίας της εποχής και της περιοχής της Ή ή γένους. Κάποτε, όμως, παρόλο που το χαρθεύει πάγια ποινή, οι φάση για χωρικοί, έβγαζε ...κάλοκανθι. Επειδή αγοράζοταν στά τη φλάκα, «γουρουνί» ονόμα, μερικοί και καυνιείσθαι απηρτόρροφοι: έβαζαν τιήν καρφώθη του τουλουριού, πάντα μπορεύειν νά δοκιμάσουν, λίγο καλό σλόπαρχο τυριού ήδη τό τουλούριο: τό γέμιζαν με στοκιποτούριαντες ωάρτα ρύνοστηρια, ακόμη και μέ..., πέτρες. Ο απηρτόρροφος συνήθησε ήταν άγνωστος — στον άγνωστες ποικιλίες τάχι ωάρτα — και μιά δένη μπαρόχες δινατότητα γιανά ακριά κύρωση και διωνήση παραδόταν στις κατάρεις τούλι ταύτης αφοράσματος της νοικοκυράς «Αι, Ηλιαχτίδης μου, νά μιέναι μέ τη γρίλισσα! Νά μή σάρει νά ξαναπηξεις τυρι!...».

Αγού περιγράψαις όλο τό
γώρα ταύ παντούς, φτάσωμε
και στά κέντρο φυγαδωγίας. Κα
μιά δεκαεπτά τουριστών απεπλω
ζούσαν μέσα φτέρες και κλαδιά; Ε

αποτελούν τις μακριθρίες ... και σημαντικές ταδέρνες των παχαριών. Τά φωτόγραφα και τά εγγάρια λαζαρίσμενα με τά πλακίνα, τα βιολία και τά μπουζάκια, τα εκλεκτά εδέσικτα τών φητών

ριῶν — οὐεῖτες, οπληγάντερα
κοκρέτους — καὶ τὸ διαλεκτόν
νέκταρ τῶν γειτονιών αμπελού
χωριών ἡτού ὅτι γρειάζεται
γιὰ διά νά φυστώσουν τὸ κέφι· καὶ
τὰ μιεράκια, ν' ανάφουν πέρι
γιὰ πέρδη σ: αρρεγμοποί οιενέ
τες ίων Αγράφων. Εκεί νά τίθε
ται · δημιοτικό δραματύδιο καὶ
χαρό. Εκεί νά χρειάζεται τὰ τσο
μικα καὶ τὰ κλέφτικα. Εκεί ν
κειτεράζετε χρεινικές φύγο
ρες, τσακίσματα καὶ λιγάνια
Οι πρώτοι πού σέρνουν τὸ γ
ρό, δὲ, πατούν επή γη, κάνουν
αιρεστικές πτήσεις. Τούτη έχει
συνεπάρει· ο ίμερος καὶ τὸ μ
ράκι. Τέτοιες ώρες κεκλυνούν
τὰ ουράνια νά μεθέξουν στό
ζάντην τὴν γῆ· Ήτι πίνει
Χριστέ μου, νά σέ κεράσου
τὴν παρέξου!...

Διο μέρες ταραχούνται
Νεδεόπολη, ωπό το ξεφάντωμα
τών Αγραφώντων χωρών, α
πίς σεισμούς δυνήσεις
τσαρικών και των κλέφτων

Κάτιον επού Βάλτου τὰ γυμνά
Επρόβερο καὶ Ἀγρυπφ!
·Αγ., επάκηνες δικαστέα,
φάτε, πιέτε, μηρός ασέρφις

Αντο τα περιστατικά δείχνουν ότι τον Βάλτον είναι αδύνατον να κάλεψε τη στάση γρονθού των απλούτων που δέχεται τους ξεναγούς του.

Τίθεται η ώρα του σεισμού.
Το Αγραφεώνικον έστινά αρθρό-
ται μεγαλόπρεπα καὶ κατο-
θετα, χαρακέψαλα στήν αρ-
πεδιάδα. Ο ἡλιος καθεύ-
δην μεγάλη διστέλλει τους
κοντινωτας κατάχρυσους π-
νεούς παύ πλημμυρίζουν τό-
ρδον: μὲν φυταρικαρικές χ-
ριες. Σὲ λίπος υπλώνυται
σκιές τούς τούρων που. Οι β-
ριές τὰ λαζανίγενα στέλνουν

Απὸ τὴν ἐκδρομὴν τῶν Βλαστινῶν στὸ Μοναστήρι τοῦ Αγίου Θωνᾶ

Τι ἄρα γε νά περιγράψει και
νείς μέσον στὶς λαγοσίες αράδε,
μιᾶς εφημερίδες, τὴν απερίγρα-
πτη ομιλητικά τῶν ελληνικών
τουπίων ή τὴν ξυντάνια, τὸ ἀ-
φίσσον κέφι; και τὴν γχρά τω
ουγγαροταγών του;

ταπράσιγη τύπη και τὴν επιθέη
τική ομιλητική ιού τερού μινα-
στηριού. Τὸ γάργαρο νερό ἔ-
τρεχει κρύο και ἀφτονο και ἔ-
σθινε τὴ δίψα μις πολλὰ ἔων
υπῆρχεν στὸ εκτροφεῖο θηριού
τῶν ιού μιναστηρίου, ελάχισ-

ζυρκάδια, παγώνια, αρτούρια κατάλληλα διάφορα ζώα έτρεχαν στο δύμορφο και πωνιό δάσος. Μέσα στό μιονυστήριο ηπήρχαν θυμητικοί στέις αγιογραφίες που διακρίνονταν καθαρά πάνω σ' αυτές! Άγγεια γηια τού χρόνου, είχε καθηλώσει την οικισμόνες καί κάθις γιαννούσαν ήταν η περιποίηση μένης. Και εδώ αξίζει νά ακούσεις φέρουμες ότι: δύνα κυνή είναι: δύνα μισύργημα τού πραγματικά δύνα σιήρησεν γηγούλιενον τού μιονυστήριου που μέ προσωπική εργασία και κόπος ειδοκληρώνει χρόνων την τόξωση νά δημιουργήσει τού δύνασης οι πολιτικοί θέματα. Από τό μιονυστήριο διάκρινες κάτια πιπελέα τά μικρά χ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Συνέχεια από την 1η σ.
νά η τιάξουμε όλοι μαζί με
τις για τηρία θερέταια, γιά
για καλύτερο μελλον του γιωρ
μας. Σ' αυτό το κάλεσμα
νέκτη μας δίνει πρόβεπτο: νά λείπει
ΤΑ ΜΕΛΙ ΤΟΥ ΣΤΕΓΑΣΜΑΤΟΥ
(αλφαριθμητικώς)

1. ΚΟΡΩΝΗΣ Σ., Χρυσόβατον
 2. ΙΩΑΚΕΙΜ Χρ., Σωτήριος
 3. ΚΛΑΜΑΤΑΣ Αρ., Θεόδοσης
 4. ΚΟΡΩΝΗΣ Απ., Ηλίας
 5. ΚΡΑΝΙΑΣ Δημ., Αντώνιος
 6. ΠΑΓΖΑΝΟΣ Δ., Αθωνάς
 7. ΗΑΑΙΟΚΑΡΙΤΗΣ Θ., Α.
 8. ΗΟΔΗΜΑΤΑΣ Χρ., Λάζαρος

πό αποποιεῖς καὶ θρυλούς
πό θράψιμους καὶ εἰάροσεις
πό ανελέγη φιώγεια.

Ο Πατροκλείας πέρνω
κάπως χρόνο πολλή
γνώση την — δύο πιος αναφέρουν
βιογράφοι του — μπροστά
πλήθη, που τὸν ακολουθοῦν
τὰ έουνά τῶν Αγράφων και
ψώνυντας ιᾶ γέριν του, σε
αποκατεῖταις ενόσιας,

ρχι- προσηγορίαν, ενορμάτη, έ-
ξε : «Είσαι, δουνά μου, Ήδη
σέτε μιά μέρος κόστισ και
νιά...»

Φωτίνεται πώς πλησιάζουν
χρόνοι γάλ πλήρωθεί η πρα-
τεία. Η γιδόνυνση καὶ ρύπ-
τος φυσικοῖς περιθάλλοντος
μεγάλα κατεικά κέντρα απ-
θραστηριότητα τής σύγχ-
ρεγμής καὶ αναλωτικῆς
νίκης, σύντηξις Ήλία αναγ-
τούς ταλαιπωριῶν κατεύθυ-
πάρουν τὸν αντίστροφο ὁ
γιά τὰ δευτά, γιά ν'
υστιν τὴ δειπνηρή ορεινή
τὸ πεντακάλυπτο οινογόνο
λατιά καὶ τοὺς κρατανόλα.
Ἐδώ, στις βίζες καὶ στις
γέζες τῶν προγόνων τοιοῦ.

